

Sygn. akt I C 511/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marzena Studzińska

Protokolant Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zapłatę 4 644,83 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. W. kwotę 4 408,70 zł (cztery tysiące czterysta osiem złotych 70/100)
z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1 045,81 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych dotychczas kosztów sądowych

UZASADNIENIE

Powód W. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4 644,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 16 września 2013 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku, której uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Powód podał, że strona pozwana uznała roszczenie co do zasady i na podstawie sporządzonego przez siebie kosztorysu wypłaciła mu odszkodowanie w kwocie 5 384,17 zł. Podniósł jednak, że z prywatnej ekspertyzy sporządzonej na jego zlecenie wynika jednoznacznie, że koszt naprawy należącego do niego pojazdu przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi 9 783 zł. Powód podał również, że wezwał stronę pozwaną do zapłaty dalszego odszkodowania w kwocie 4 398,83 zł stanowiącego różnicę między wysokością szkody wyliczoną na podstawie opinii niezależnego rzeczoznawcy, a kwotą przyznaną przez stronę pozwaną tytułem odszkodowania, jednakże pozwana odmówiła dopłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, że sprzeciwia się dopuszczeniu dowodu z dokumentu - prywatnej ekspertyzy, bowiem nie została ona sporządzona przez rzeczoznawcę samochodowego, lecz firmę odszkodowawczą (...) Spółka z o.o. Strona pozwana wskazała

również, iż ewentualne ustalenie kosztów naprawy pojazdu powoda winno uwzględniać koszty naprawy według części nieoryginalnych oraz z zastosowaniem stawek za naprawę obowiązujących w warsztatach nieautoryzowanych. Sprzeciwiła się także żądaniu pozwu w części dotyczącej zwrotu kosztów prywatnej opinii, gdyż dokument ten nie pochodzi od rzeczoznawcy samochodowego ani nie jest przez niego podpisany. Podniosła, że powód dokonał naprawy należącego do niego pojazdu w trybie bezgotówkowym i w tej sytuacji nie istniała konieczność oraz zasadność ponoszenia wydatku związanego z opinią rzeczoznawcy, gdyż pojazd powoda został przywrócony do stanu sprzed wypadku w wyniku przeprowadzonej naprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2013 roku doszło do kolizji drogowej, wskutek której uszkodzony został pojazd powoda W. W. marki F. (...) o nr rej. (...).

Sprawcę szkody i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, obowiązująca w chwili powyższego zdarzenia.

/bezsporne/

Na skutek powyższego zdarzenia w pojeździe powoda uszkodzeniu uległa (do wymiany) nakładka zderzaka tylna, absorber zderzaka tylny, zestaw mocowania zderzaka tylny, czujnik tylny z lewym wspomaganie parkowania, zamocowanie czujnika tylnego lewego, hak holowniczy, gniazdo 7 stykowe, emblemat tylny zewnętrzny lewy, lampy tylne zewnętrzne lewe, lamy zewnętrzne prawe. Części do naprawy: belka łącząca tylna, wspornik zamka tylny, ściana boczna tylna lewa. Do naprawy powłoki lakierowej pojazdu – karoserii: ściana p t, zderzak tylny, poprzeczka tylna, wspornik zamka tylny, pokrywa ściany tylna, ściany l t.

/dowód: opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, oceny technicznej pojazdów samochodowych oraz szacowania wartości pojazdów samochodowych, maszyn i urządzeń mechanicznych Z. G., k. 120 – 138, zeznania świadka T. R., k. 104-105/

Koszt naprawy samochodu należącego do powoda z uwzględnieniem stawek 100 zł/rbg za prace blacharskie i mechaniczne oraz lakiernicze z zastosowaniem do naprawy nowych oryginalnych sygnowanych logo producenta (serwisowych) części wyniósł 9 532,87 zł brutto (7 750,30 zł netto).

Zastosowana stawka w wysokości 100 zł jest średnią stawką warsztatową jaka jest stosowana w miejscu zamieszkania powoda, oferowana przez niezależne, właściwie wyposażone warsztaty blacharsko – lakiernicze wykonujące usługi na odpowiednio na wysokim poziomie.

Wartość rynkowa brutto pojazdu powoda na dzień 16 września 2013 roku - w stanie nieuszkodzonym wynosiła 22 100 zł.

Tyłna część pojazdu powoda, tj. pokrywa bagażnika, tylny zderzak, lampy tylne zewnętrzne, czujniki wspomaganie parkowania, hak holowniczy były przed kolizją z dnia 16 września 2013 r. bez wcześniejszych wykonywanych napraw blacharsko – lakierniczych, a pojazd posiadał oryginalne części fabryczne.

/dowód: opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, oceny technicznej pojazdów samochodowych oraz szacowania wartości pojazdów samochodowych, maszyn i urządzeń mechanicznych Z. G., k. 120 – 138/

W dniu 20 lutego 2014 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Z., na zlecenie powoda sporządziła kalkulację naprawy nr (...) pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), zgodnie z którą koszt naprawy powyższego pojazdu wyniósł 9 782 zł.

/dowód : kalkulacja naprawy nr (...) z 20.02.2014 r., k. 16 – 21/

Strona pozwana wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w łącznej kwocie 5 384,17 zł.

/bezsporne/

Pismem z dnia 26 lutego 2014 roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 4 644,83 zł, w tym kwoty 4 398,83 zł tytułem odszkodowania (stanowiącej różnicę między wysokością szkody wyliczoną na podstawie prywatnej ekspertyzy, a wysokością spełnionego świadczenia) w terminie 14 dni.

/ **dowód:** pismo z 26.02.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k.24-26, 27/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w przeważającej części zasadne.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 16 września 2013 roku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki F. (...) nr rej. (...), nie była w niniejszej sprawie przedmiotem sporu. Zgodnie bowiem z art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakłada powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim.

Okolicznością sporną była natomiast wysokość należnego odszkodowania za uszkodzony w wyniku powyżej opisanego zdarzenia pojazd powoda.

Ustalając wysokość szkody w pojeździe, w tym uzasadnionych kosztów naprawy wartości pojazdu przed i po kolizji wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd na mocy art. 278 § 1 kpc do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz oceny stanu technicznego pojazdów samochodowych Z. G. (2). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim opinia biegłego sądowego pozwoliły na ustalenie, że łączny koszt naprawy samochodu należącego do powoda z uwzględnieniem stawek 100 zł/rbg prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze przez warsztat naprawczy i przy zastosowaniu do naprawy oryginalnych serwisowych części wyniósł 9532,87 zł brutto. W ocenie Sądu uzasadnione jest przyjęcie stawki roboczogodziny za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze 100,- zł/rbg we właściwie wyposażonych warsztatach blacharsko – lakierniczych wykonujących usługi na odpowiednio wysokim poziomie technicznym. Ponadto wyliczone przez biegłego sądowego koszty naprawy są zbliżone do kalkulacji wykonanej na zlecenie powoda.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest rzetelna, prawidłowa i kategoryczna. Nadto wskazać należy, że żadna ze stron nie wносиła do niej zastrzeżeń. Biegły logicznie i konsekwentnie wyjaśnił przyjęte w opinii założenia i wnioski. Dodać należy, iż w toku procesu strona pozwana nie wystąpiła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Wskazać w tym miejscu należy na przepis art.6 k.c. stanowiący, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast z treści art. 363 § 1 kc wynika, że naprawienie szkody, jeżeli taki jest wybór poszkodowanego, powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego co oznacza doprowadzenie do stanu używalności i jakości w zakresie istniejącym przed wypadkiem- w razie pojazdu mechanicznego chodzi o przywrócenie mu sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu, oraz wyglądu sprzed wypadku. Kosztami niezbędnymi do naprawy są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego podmiot dokonujący naprawy. Zebrany materiał dowodowy potwierdził istnienie przesłanek odpowiedzialności z art. 361 § 1 kc. Dodać przy tym należy, iż nie można pozbawiać powoda uzyskania odszkodowania, które odpowiadałoby poniesionym przez niego kosztom przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody, a w szczególności zakupu części nowych, nie wykluczając

ich zakupu i dokonania naprawy w autoryzowanym serwisie. Z powyżej opisanych przyczyn Sąd, przy ustalaniu wysokości odszkodowania należnego powodowi, wziął pod uwagę ceny nowych, oryginalnych części zamiennych także w odniesieniu nakładki zderzaka i absorbera. Z opinii biegłego sądowego Z. G. (2) wynika bowiem, że przed kolizją z dnia 16 września 2013 roku pojazd powoda posiadał oryginalne części fabryczne oraz nie miał wykonywanych napraw blacharsko-lakierniczych. Zatem, zdaniem Sądu wyliczenie odszkodowania należnego powodowi z uwzględnieniem 50 % potrącenia przy zastosowaniu nakładki zderzaka i absorbera doprowadziłoby do sytuacji, w której powód poniósłby część ciężaru przywrócenia jego pojazdu do stanu sprzed szkody, który w istocie spoczywa na stronie pozwanej.

Wobec powyższego Sąd uznał, na podstawie opinii biegłego sądowego Z. G. (2), że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 9532,87 zł brutto. Zatem należne powodowi odszkodowanie wynosi 4148,70 zł (po odliczeniu wypłaconego przez stronę pozwaną przed wytoczeniem powództwa odszkodowania w łącznej kwocie 5384,17 zł).

Mając na względzie powyższe ustalenia, analizę i orzecznictwo Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, zasądając na rzecz powoda kwotę 4148,70 zł. Zasadność powództwa powoda które, zdaniem Sądu zgodnie z przepisem art. 6 kc udowodnił roszczenie, nie budzi żadnych wątpliwości.

Nie znajduje uzasadnienia podniesiony przez stronę pozwaną zarzut, iż powód winien zastosować przy naprawie powyższego pojazdu części nieoryginalne, bowiem strona pozwana nie wykazała, że zastosowanie do naprawy nowych części zamiennych, zalecanych przez importera samochodów marki F. doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu powoda.

Ponadto na uwzględnienie zasługuje żądanie powoda zasądzenie kwoty 260 zł poniesionej tytułem opłaty za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu powoda (bowiem niewątpliwie sporządzenie przedmiotowej wyceny było konieczne i zmierzało do udowodnienia roszczenia dochodzonego pozvem).

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia dalszego odszkodowania albowiem nie zostało ono udowodnione (pkt II wyroku).

Powód zgłosił żądanie zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu, tj. od 4 marca 2014 roku.

Bezspornym było, iż powód zgłosił stronie pozwanej żądanie wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym oraz to, że pismem z dnia 26 lutego 2014 roku wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozvem w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. Powód nie przedłożył natomiast dowodu na okoliczność kiedy strona pozwana otrzymała ww. wezwanie do zapłaty. Zatem odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4408,70 zł należało zasądzić od dnia następnego od dnia otrzymania przez stronę pozwaną odpisu pozwu (tj. od dnia 15 marca 2014 roku), a dalej idące powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek (za okres od 4 marca 2014 roku do 14 marca 2014 roku) podlegało oddaleniu. Orzeczenie w tym zakresie oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 817§1 kc.

Orzeczenie o kosztach, jak w pkt III wyroku, oparto na przepisie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 ust. 1 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądając je od strony pozwanej jako przegrywającej proces (powód wygrał proces w 95 %). Powód poniósł koszty procesu w kwocie 917 zł.

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 130(3)§1 zd. 2 kpc. Zgodnie z wynikiem procesu (powód wygrał proces w 95 %), obciążono stronę pozwaną w całości wydatkami w kwocie 1045,81 zł, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego, po wykorzystaniu zaliczki, uiszczonej przez powoda.